

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovanému pro přečin padělání veřejné listiny, zmateční stížnost obžalovaného C. a obhájce odmítl; z úřední moci z důvodu zmatečnosti podle § 384, čís. 4 tr. ř. zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaného A. a obžalované B. a uložil vrchnímu soudu, aby znovu jednal a rozhodl o odvolání obžalovaných A. a B., jakož i veřejného žalobce co do těchto dvou obžalovaných; zmateční stížnost obžalovaných A. a B. a jejich obhájce poukázal na toto rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Při přezkoumání věci z úřední povinnosti co do obžalovaných A. a B. shledal nejvyšší soud toto:

Odvolací soud odmítl odvolání obžalovaných A. a B. jako opožděné s odůvodněním, že rozsudek soudu první stolice, v nepřítomnosti těchto obžalovaných vyhlášený, byl jim doručen dne 3. června 1936 (správně dne 2. června 1936), kdežto ohlášení odvolání bylo podáno na poštu teprve dne 11. června 1936, tedy po uplynutí zákonné lhůty.

Podle obsahu spisů konalo se hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaných A. a B., ale v přítomnosti jejich zvoleného obhájce dne 17. března 1936 a dne 20. března 1936, tedy ještě před doručením rozsudku těmto obžalovaným a proto včas, bylo ohlášeno odvolání těmito obžalovanými co do viny a trestu.

Odvolací soud rozhodl o odvolání podaném na poštu dne 11. června 1936, ale odvolání co do viny a trestu, podané dne 20. března 1936, vůbec nevzal v úvahu a neučinil je předmětem svého rozhodování.

Tímto postupem odvolací soud uznal o věci, jejíž vyřízení spadá do oboru jeho působnosti, že do oboru jeho působnosti nepatří, a tím zavinil formální zmatek podle § 384, čís. 4 tr. ř. Podle § 384, posl. odst. tr. ř. je třeba tohoto zmatku dbáti z úřední povinnosti a proto nejvyšší soud zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaných A. a B. a uložil vrchnímu soudu, aby v rozsahu zrušení rozsudku ve věci znovu jednal a rozhodl. — — —

Čís. 5874.

Podepsal-li pachatel na směnce jména ručitelů s jejich svolením, avšak zatajil tuto okolnost vlastníku směnky, jemuž ji odevzdal ke krytí svého již před tím vzniklého dluhu, aniž se postaral o to, aby ručitelé nenamítali neplatnost oněch podpisů na směnce, dopustil se nikoli podvodu podle § 50 tr. nov., ale úvěrového podvodu podle § 384 tr. zák.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1937, Zm IV 67/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro zločin podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z. a j., vynesl rozsudek, jímž zamítl zmateční stížnost obžalovaného a jeho obhájce, pokud uplatňovala důvody zmatečnosti podle § 384, čís. 9 a § 385, čís. 1 a) tr. ř.; z úřední

povinnosti z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř. zrušil rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci trestného činu, popsáního v době I. obžalovacího spisu, a kvalifikoval tento čin jako přečin podle § 384 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. uplatňují stěžovatelé námitkou, že v činu obžalovaného není obsažena skutková podstata přečinu podvodu podle § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Poněvadž stěžovatelé s touto námitkou spojili návrh na zproštění obžalovaného od obžaloby, je zřejmo, že v uvedené námitce je obsaženo tvrzení, že čin obžalovaného není vůbec trestným činem. Tento názor je však mylný.

Nelze sice souhlasiti ani s názorem odvolacího soudu, že tu jde podle zjištěného skutkového stavu o přečin podvodu podle § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Avšak čin obžalovaného není beztrestný.

Podle skutkových zjištění odvolacího soudu odevzdal obžalovaný M-ovi na krytí svého dluhu u něho nejprve původní a později prolongační směnku na 1.000 Kč, na kterých sám podepsal, a to různým rukopisem, jména ručitelů N. a O., při čemž mu zatajil, že tito sami nepodepsali směnky vlastnoručně.

Odvolací soud správně uznal, že se obžalovaný dopustil lstivé úskočnosti, neboť i když O. a N. podle zjištění odvolacího soudu obžalovanému dovolili, aby jejich jména na směnkách, o něž šlo, podepsal, přece, hledíc k tomu, že podepsání cizího jména na směnce je podle § 102 směn. zák. (zák. čís. 1/1928 Sb. z. a n.) neplatné, a že M. o tomto skutkovém stavu, který byl pro jeho práva podstatný, nevěděl, šlo tu o úskočné uvedení v omyl, což plyne též z dalšího chování obžalovaného, jenž svůj čin opakoval a potom se nepostaral o to, aby O. a N. neplatnost podpisů na směnce nenamítali.

Avšak odvolací soud mylně podřadil čin obžalovaného pod ustanovení § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., neboť scházejí tu další náležitosti tohoto trestného činu, totiž, že se obžalovaný podvodu dopustil proto, aby sobě aneb jinému opatřil bezprávný majetkový prospěch a tím jemu nebo jinému způsobil majetkovou škodu.

Podle skutkových zjištění odvolacího soudu nešlo obžalovanému o to, aby vylákal na poškozeném 1.000 Kč, nýbrž jen o to, aby směnkou kryl už předtím vzniklý dluh a aby obdržel prodloužení úvěru. Jiného majetkového prospěchu obžalovaný ze svého činu neměl dosíci a ani jinou škodu než odložení placení nechtěl způsobiti.

Čin obžalovaného má býti tedy správně podřaděn pod ustanovení § 384 tr. z., jehož náležitosti jsou tu dány, neboť obžalovaný lstivou úskočností uvedl M. v omyl, aby si od něho opatřil prodloužení úvěru.

Důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. byl tedy též neprávem uplatňován a proto byla zmateční stížnost, pokud uplatňuje tento důvod zmatečnosti jakož i důvod zmatečnosti podle § 384, čís. 9 tr. ř., zamítnuta podle 1. odst. § 36 por. nov.

Avšak z toho, co bylo uvedeno, plyne, že rozsudek odvolacího soudu je dotčen zmatekem podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., a to v neprospěch obžalo-

vaného, poněvadž přečin podle § 384 tr. z. je mírněji trestný než přečin podvodu podle § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Proto bylo tohoto důvodu zmatečnosti, který nebyl ve zmateční stížnosti uplatňován, dbáti z úřední povinnosti podle posl. odst. § 385 tr. ř., rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci zrušiti na základě 1. odst. § 33 por. nov. a trestný čin podřaditi pod ustanovení § 384 tr. z.

Čís. 5875.

Znela-li obžaloba a rozsudok súdu prvej stolice na zločin krádeže kvalifikovaný podľa odst. 2, čís. 3, § 49 tr. nov. a neuzná-li odvolací súd na túto kvalifikáciu, je preca povinný kvalifikovať krádež za zločin podľa § 338 tr. zák., jestliže sú zistené zákonné podmienky tejto kvalifikácie, lebo táto kvalifikácia nie je ťažšia než tá, ktorá bola uplatňovaná obžalobou.

(Rozh. zo dňa 13. apríla 1937, Zm IV 202/37.)

Na jvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin krádeže vyhoveli zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatňovanej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., a rozsudok vrchného súdu zrušil podľa § 33, odst. 1 por. nov. čo do kvalifikácie v čiastke, pokiaľ čin obžalovaného A. bol kvalifikovaný len ako přečin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. n., a kvalifikoval trestný čin tohoto obžalovaného ako zločin krádeže podľa §§ 333, 338 tr. z. v znení § 3 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n., ktorý spáchal obžalovaný tak, že, byvši pre krádeže viackrát popotrestaný, a od vykonania trestu, ktorý predchádza poslednému prípadu krádeže, neuplynulo ešte 10 rokov, vykonal trestný čin vo výroku rozsudku krajského súdu opísaný. — — —

Z dôvodov:

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. preto, že odvolací súd čin obžalovaného A. kvalifikoval len ako přečin krádeže podľa §§ 333 tr. z. a 48 tr. n. a nie ako zločin krádeže podľa §§ 333, 338 tr. z. v znení § 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. Zmätočnej sťažnosti neľze odopreť úspech.

Na A. bola štátnym zastupiteľstvom podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 49, odst. 2, čís. 3 tr. n., ktorý vraj spáchal tak, že, zabývajúc sa po živnostensky krádežami, na jar 1934 v M. odňal z drženia a bez svolenia N. zlatý dukát v cene 900 Kč, teda cudziu vec hnutelnú v hodnote vyššej než 500 Kč, nižšej však než 2.000 Kč, preto, aby si ju bezprávne privlastnil.

Prvostupňový súd zistivši, že obžalovaný bol pre krádež sedemkrát trestaný, kvalifikoval jeho trestný čin súhlasne s obžalobou.

Odvolací súd vynechal z rozsudku prvostupňového súdu tú kvalifikáciu trestného činu, že sa obžalovaný zapodieval krádežami po živnostensky a, hoci prijal za zistené, že cena obžalovaným odcudzeného dukátu